

Monx, dimarts 1er d'abril

Maria ben veua: Aquesta tarda al retornar del bosc he trobat ja la teva carteta del diumenge en la qual incloues la que avui segurament a la zona ocupada de casa, per això t'ha vingut amb tant de retard. Després de llegir les cartes he anat a la cuca per la carn. I malgrat avui sigui ja tard no vull anar a dormir sense escriure't i més si les meves cartes et porten un xic d'alegria et prometo que escriure el dimarts, dijous i divendres o diumenge. T'està bé? Segurament que si no moroset meu!

Tu estàs trista. Jo no sé que fer-hi, nequeta meua. No et vull parlar de la cosa del teu problema. Ja en la meua anterior et deia quin era el meu pensament. Una cosa sí que vull precisarte Ja heu vist que res hi ha a fer per anar a Fontou. Jo no tinc cap més solució, nequeta meua. No sé perquè no voldria anar a un refugi. Ja sé que no és cap solució bona però jo te la suggeria com a cosa interina perquè serà molt que no trovem alguna solució millor d'ací poc. El que interessa, nequeta meua és resoldre el cas ni que sigui interinament de moment. En mateixa ho dius avui que aquí no pots continuar llargament. Vols dir, nequeta meua, que la Mami et tindria pagant una dispesa? Si fos així, ja estaria bé i jo ingressaria a un grup, l'única forma d'assegurar ja una quantitat fixa amb l'al·locució. En mateixa. Segueixo pensant que la solució ideal seria que poguessis trovar una casa on anar a servir o que et tinguessis en condicions anàlogues a las que et té la Mami. Dig-me que penses fer. Jo sé que la meua anterior carta poca alegria et pogué portar, però que puc fer-hi jo, Maria meua? Si sabessis el que em té preocupat aquest cas teu. És el meu pensament constant i prou barriat per si aconseguís o per veure solució bona però no puc fer-hi res, nequeta meua.

Tinguis però confiança i veuràs com sortirem d'aquesta també. De la teua vinguda ací, nequeta meua, vinga quan vulguis que ens aranjarem. Avisa'm el dia que penses sortir i ten present el que et deia referent a les hores dels trens que passen ací. Si no vens a una de les hores que et deia has de baixar a Carcassonne i esperar un tren dels que passen ací. De Carcassonne ací hi han 13 jorns en dinen cinc estacions però no fais cabal i pregunta. Referent a la cosa de menjar ja et deia el que Campu, si et sobren diners, sap? cassalada. Per julle no vateixis que avui en tinc per donar i vendre. Avui primerem cobrir i l'encarregat no ho vingut. El que et deia, si et sobren diners porta en lloc de carn un xic de cassalada que substitueix molt bé a la grassa. Però no canyeis molt ja que com molt hi dius podria vindre un dia que ja que està prohibit. D'acord, nequeta meua?

T'heu que no sé que dir-te més. Estic ben establert i voldria saber ja resolt

al cas. Mentre et s'hiper així no dormiré gran tota la hora que voldria.

Vina aquí veneta meua i el poder veure'ns i abraçar-nos i fer les nostres scenades serà un bon consol. Mira, d'aquí gross dies va a fer un any que jo vaig venir a Pan. Un any més de separació total estant els dos no pas molt lluny un de l'altre. Bé ha d'acabar aquesta vida tan trista venetat, veneta meua? Si vina i ha eixer possible que la cosa teua estigui solucionada. Seria una gran cosa i pels dos una gran tranquil·litat.

I ara que et dic això, comensaré a emmistrar-te un xic referent a la vida nostra aquí. Seràs, enc jo, ben rebuda, però per si no records d'altre ací malgrat s'ajuen tots amics i companys no parlis massa de les nostres coses ni de la nostra vida. L'experiència m'ha ensenyat un xic i alguns saben les coses que jo vull i altres saben les coses a l'inversa, compens, veneta meua? T'ho dic perquè inconscientment no porressis els peus dintre la jalleda. I de tu que estàs hi aquí Pan i rien de plus. Ja parlarem i segurament consideras alguna cosa i el teu Bepe difícilment que entrepusi i calgui com el pobre Mire!

Si, veneta meua, t'espero i somnio el moment que estarem plejats. Ah! Vina a disposada a fer cada dia una caminada, eh? De bon matínt sortirem cap el bosc. Allí m'ajudaràs a fer el dinar i després tots dos baixarem de nou. M'estimo més no poder fer-ho i més quan això és a distància més, perquè el joble és d'altre més aborrit, ja ho veuràs. Així és que si tens algunes esperances i amb elles camina millor no les deixis, saps perquè és aquella boeta i mitja per pujar i una boeta de retorn.

Si, aquí la Mané va justa de ja deixa-li la taja terra que jo en tauré sense taja. Segurament que li agradarà que no puguis res i pugui estalviar-ne o menjar-ne més els dies que estiguis aquí.

I Maria meua, les parpelles se'm tanquen ja fe atoneta. No vull plejar, sense dir-te que ara me'n aniré a dormir i tu m'acompanyaràs dintre els meus pensaments. Què seria de mi sino' no et tingues, Maria meua? M'esgarife el pensar-ho. Tan com t'estimo i m'estimes! El calor q'la forsa que em donen el teu amor, veneta meua! Còiatge em done per resistir la vida present que no té res d'agradable. Sense tu seria com una ceguit que aniria per aquets nous sens perspectives de cap mena. Amb tu, soc un home fort, ple de perspectiva perquè se' que si soc fort ben aviat trobare els teus braços que em consolarem de les pens i misèries d'aquesta vida. Jo sense tu no soc res ni res valdria, el mateix ets tu sense jo. Venetat Mia meua?

Espero la teua carta amb gran reguit per si alguna em porta bones noves teves.

Els petonets més bonics de qui t'estima molt i és ben teu
pup